

Maria Mączkowska, Iwona Kupczyk

Garbina, pow. Braniewo. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 6, 22-23

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

środkowych i młodszych faz wczesnego średniowiecza / do XI w. włącznie/. Na przydennnej partii naczynia z obiektu 5 wyryty był znak solarny/?/ w kształcie koła ze szprychami.

CHEŁM, pow.Bochnia

patrz wczesne średniowiecze

CHODENICE, pow.Bochnia

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadziła mgr Ewa Folwarczny-Miśko.
Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce.
Pierwszy sezon badań.Osada neolityczna kultury
lendzielskiej.

Stanowisko położone jest na północnym stoku grzbietu górskiego oddzielającego Pogórze Karpackie od Niziny Nadwiślańskiej.

Prace wykopaliskowe poprzedzone były badaniami powierzchniowymi prowadzonymi w miejscowościach, w których na podstawie przesłanek geologicznych istnieje, względnie istniała w czasach prahistorycznych możliwość występowania źródeł słonych.

Założono osiem wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 155 m². W jednym z wykopów zlokalizowano palenisko oraz prawdopodobnie ślady dwóch obiektów mieszkalnych. Dokładniejsza ich interpretacja będzie możliwa dopiero po przebadaniu nieodsłoniętych jeszcze części obiektów.

Uzyskano bardzo liczny materiał zabytkowy, który jest chronologicznie jednolity i należy do środkowej fazy kultury lendzielskiej. Na uwagę zasługuje odkrycie kilku przydennych fragmentów kubków z kończystym dnem, formy powszechnie wiązanej z procesem otrzymywania soli z solanek metodą warzelniczą.

Badania będą kontynuowane.

GARBINA, pow.Braniewo

Muzeum Mazurskie w Olsztynie

Stanowisko 1

Badania prowadziły mgr Maria Mączkowska
i mgr Iwona Kupczyk.Finansował Komitet
Słowianoznawstwa PAN oraz WKZ w Olsztynie,
udział społeczny drużyn ZHP w ramach "Opera-
cji Frombork 1001".Trzeci sezon badań.Osada
neolityczna.

Badania objęły obszar około 260 m².Wykopy usytuowano wzdłuż północno-zachod-

niej i południowej krawędzi zachowanej części wzgórza na przedłużeniu wykopów z lat ubiegłych.

Wykopaliska potwierdziły obecność dwóch nawarstwień osadniczych związanych chronologicznie ze schyłkiem neolitu. Uchwytne są one również w nieco odmiennym charakterze niektórych wyrobów ceramicznych. Warstwy neolityczne zalegają na głębokości 1-2 m pod powierzchnią, przykryte grubym około 1 m osadem czystego piasku. Bezpośrednio pod humusem stwierdzono obecność nikłej warstwy z okresu wpływów rzymskich, zniszczonej przez współczesną orkę leśną. Materiał zabytkowy z warstw neolitycznych to: ceramika zachowana wyłącznie w niewielkich fragmentach, materiał krzemienisty, surowiec burztynowy, polepa oraz materiał organiczny w postaci węgla drzewnych, drobnych kości i łupin orzechów laskowych. Narzędzia krzemienne reprezentowane są głównie przez drapacze i grociki sercowate, ponadto znaleziono dwie siekiery kamienne.

Na badanej przestrzeni, w spągu najniższej warstwy odsłonięto kilkadziesiąt jam - większość stanowią jamy po słupach /szczątkach konstrukcji naziemnych/; poza tym wystąpiły płytkie jamy kształtu nieckowatego albo wypełnione węglem drzewnym, albo niewyróżniające się zawartością od warstw. Przy południowej krawędzi plańnicy odkryto głębokie, kilkuwarstwowe palenisko częściowo zniszczone przez wybieranie piasku.

Ponadto, tak jak w latach ubiegłych, na zachodnim pobrzeżu wzgórza wystąpiły w stropie warstwy trzeciej éłady w postaci wąskich kilkucentymetrowych smug o układzie prostopadłym lub mniej regularnym północ-południe - wschód-zachód, które wyróżniały się od brunatnej warstwy jasno-żółtym zabarwieniem i były prześycone węglem drzewnym. Ślady te są na obecnym etapie badań jeszcze trudne do zinterpretowania, przypuszczać można, że są to pozostałości umocnienia lub ogrodzenia brzegu osady.

Kontynuowane są obecnie badania specjalistyczne i uzupełniające w zakresie datowania metodą C_{14} badań makroskopowych i mikroskopowych szczątków kostnych, badań geologicznych i pomiarów geodezyjnych.

GLUBCZYCE

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Eugeniusz Tomczak
i mgr Klemens Macewicz/autor sprawozdania/.
Finansował WKZ w Opolu. Piąty sezon badań.
Osada neolityczna.